

казаніе-то може да е истинно или прѣдположено, но и въ два-та случаи наставленіе-то е всякога истинно. Притчи-ты Соломоновы сж повече пословицы. Пророци-ти употрѣбяхъ притчи (Суд. 9; 7-15. 2 Цар. 12), както често и Христосъ. Въ тълкуваніе-то на една притчъ, трѣбува да гледамы на главнѣ-тъ ѿ цѣль, а да не търсимъ значеніе у всяко изрѣченіе, което може да е употрѣбено само да допълни приказаніе-то и да ѿ него направи по привлѣкателнѣ.

П. Защо Христосъ учаше съ притчи ?

О. 1) За да привлѣча и удържа вниманіе-то на слушатели-ты си. 2) Да прѣдава ученія-та си съ по любопытны начини щото слушатели-ти да ги не забравятъ лесно. 3) Да настави ученицы-ты си съ нѣща които искаше да скрие отъ непріатели-ты си, които търсяхъ живогъ-тъ му.

П. Коя е първа-та притча ?

О. Притча-та за сѣятель-тъ.

П. Кой е сѣятель-тъ ?

О. Исусъ Христосъ. Ст. 37.

П. Що е сѣме-то ?

О. Истина-та Божія Ст. 19. "Сѣме-то е слово-то Божіе." Лук 8; 11.

П. Дѣ сѣе Исусъ това сѣме ?

О. Въ сърдца-та на чловѣцы-ты. Ст. 19. Мар. 4; 14.

П. Какъ го сѣе Христосъ въ сърдца-та на чловѣцы-ты ?

О. Съсъ свое-то си проповѣданіе и съ проповѣданіе-то на Апостолы-ты си.